

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3342/09

esittäjä(t): Vittorio Agnoletto (GUE/NGL), Vincenzo Aita (GUE/NGL), Giusto Catania (GUE/NGL), Luisa Morgantini (GUE/NGL) ja Roberto Musacchio (GUE/NGL)
komissiolle

Aihe: Italian lakiesitys ympäristövahingoista sekä yhteisön ympäristönormien soveltamisesta 8. heinäkuuta 1986 annetun lain N:o 349 18 §:n muuttamisesta

Kun otetaan huomioon seuraavaa:

- komissio tuo esille 18. marraskuuta 2008 antamassaan tiedonannossa KOM(2008)0773 ongelmia, joita jäsenvaltioille aiheuttaa se, ettei EU:n ympäristönormeja annettaessa kiinnitetä riittävästi huomiota vastuunpuutteeseen, hajautettujen hallintojen soveltamisenettelyjen puutteeseen tai jatkuviin yhteisön oikeuden rikkomisiin, jotka johtuvat virheellisestä direktiivien täytäntöönpanosta tai Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamien tuomioiden toimeenpanon laiminlyönnistä
- direktiiveihin 2003/4/EY¹ ja 2003/35/EY² sisältyvässä Århusin yleissopimuksessa määrätään laajasta muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta: komissio antoi vuonna 2003 EP:n ensimmäisessä käsittelyssä hyväksytyyn direktiiviehdotuksen, joka koski muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden soveltamista ympäristöasioissa koskevia menettelyitä. Ehdotuksen tarkoituksena oli yhdenmukaistaa yhteisön ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa. Valittamista kansallisissa tuomioistuimissa helpotetaan, jotta ongelmia voidaan ratkaista entistä lähempänä kansalaisia, jotka ilmoittavat yleensä ensimmäisinä yhteisön ympäristönormien vakavista laiminlyönneistä
- Euroopan parlamentille on selvää hyötyä lainsäädännön tehokkaasta soveltamisesta: 10 prosenttia komissiolle esitetyistä kysymyksistä sekä 35 prosenttia EP:n vetoamusvaliokunnan saamista vetoamuksista koskee ympäristöasioita
- laissa N:o 349 säädetään, että entisessä 13 §:ssä tarkoitetut yhdistykset voivat valittaa hallintotuomioistuimeen vaatiakseen ympäristönormien vastaisten toimien tarkistamista tai kumoamista
- muutokset, jotka Italian hallitus esittää 18 §:ään 28. tammikuuta 2009 annetun lain N:o 2 nojalla menettelyjen nopeuttamiseksi, estäisi hallinto-oikeutta päättämästä laittomien toimien keskeyttämisestä ja mahdollistaisi sen, että kantajat saisivat rahamääräisen korvauksen kanteen ollessa perusteltu, tai että töiden tilaajat saisivat rikoslain mukaisen vahingonkorvauksen kanteen hylkäämistapauksessa, jolloin kyse olisi kansalaisten vapautta rajoittavasta pelotteesta,

voisiko komissio kertoa, katsooko se voimassa olevien direktiivien (joissa suositaan täysimääräistä ja tehokasta muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ja tiedonsaantioikeutta ympäristönsuojelun alalla) sekä sen 18. marraskuuta 2008 antamien suositusten (joista käyvät ilmi lukuisat rikkomistapaukset jäsenvaltioissa sekä yhdistysten ja kansalaisten ensisijainen panos EU:n normien noudattamisen valvonnassa) hengen nojalla, että Italian hallituksen ehdotukset ovat ristiriidassa komission ja Euroopan parlamentin ajamien kansalaisten osallistumisvaatimusten kanssa?

---

¹ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

² EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.